

[Valdemar Sørensen.]

Saa maa jeg sige, at den højtærede Udvalgsformands drastiske Skildring af Klokkerholm-Affæren ogsaa har vakt min levende Interesse, men jeg synes ikke, at den højtærede Udvalgsformand gjorde det, om jeg saa maa sige, drastisk nok. Det var jo oven i Købet saadan deroppe med den ringe Beholdning af alkoholsvage Drikke, at naar der en Gang imellem forvildede sig en Afholdsmand ind og forlangte en skattefri Øl, maatte man skrabe Etiketten af en skattestærk Bajer for overhovedet at kunne handle med ham. Det viser, synes jeg, i et Glimt Forholdet i Klokkerholm. Nu vil jeg nok spørge om — alle andre Forhold med Hensyn til dette enkelte Tilfælde uførtalt —, hvorledes man i en Kommune kontrollerer den Slags Ting. I Byerne, hvor man har rigelig med Politi, gaar det jo nok. Ogsaa ud fra mit Standpunkt om Adgang til at nyde stærke Drikke efter Behag maa jeg erkende, at Forhold som den Slags maa ud af Verden, men jeg kan ikke se, hvordan man i en Landkommune af saa stor Udstrækning og med saa svagt Politi har nogen som helst Mulighed for at kontrollere det.

Ud fra min Anskuelse kommer jeg til den Betragtning, at man burde have taget det Spørgsmaal op, om man ikke skulde have genindført Sognekommunernes Pligt til at holde Øje med Udskænkningen og Handelen med stærke Drikke i Kommunerne, den Pligt, de havde efter Bestemmelsen af 1870, der blev ophævet ved senere Lovgivning. Det forekommer mig fuldkommen indlysende, at hvis man ikke paalægger en saadan Pligt, faar man ingen Orden paa disse Forhold, simpelt hen fordi Landpolitiet — man kalde det Enhedspoliti, eller hvad man vil — aldeles ikke kan overkomme det.

Det er meget godt, at det højtærede Medlem Hr. Peder Nørgaard forsvarede Bryggerierne, og jeg skal ikke sige noget ondt om Bryggerierne, men et Faktum er det jo, at Klokkerholm og andre Steder bliver forsynet med alkoholstærke Drikke, som man ikke maa sælge i de paagældende Restauranter. Naar man f. Eks. et Sted, hvor der er Tale om Smugkrovs virksomhed, gaar saa langt, at man straffer ogsaa Gæsterne, forekommer det mig ganske indlysende, at Leverandører, der leverer til Virksomheder, om hvilke man ved, at de ikke lovligt kan sælge det, man sælger til dem, burde selvfølgelig ind under det selv samme Ansvar som Restauratøren og Gæsterne, enten det saa er et Bryggeri eller

en handlende — et eller andet Sted maa Leveringen jo komme fra.

Trods alle de Ønsker, Udvalget har om Overholdelse af disse Bestemmelser, tror jeg ikke meget paa, at man kan overholde dem ude omkring i Landet, hvis man ikke sætter skarpere Gærder op. Jeg havde haabet, at man kunde have gjort det ved denne Lejlighed, fordi det er mit Standpunkt, at før vi faar rene Linier i dette Forhold, kan vi, der ønsker at have Frihed til at nyde, hvad vi vil, ogsaa af alkoholstærke Drikke, ikke forsvare Stillingen fuldt ud.

Der er et andet Punkt, hvor vi heller ikke kan forsvare vor Holdning. Der ødsles jo, naar Forslag som det foreliggende er til Behandling i Kommissioner og i dette høje Ting, med Ros til den Afholdsbevægelse, som har betydet en saa stor social Forbedring af Forholdene paa dette Omraade. Desværre maa jeg sige, at nogen anden Støtte af ødsel Natur ofrer det offentlige ikke paa denne Bevægelse. Det synes mig helt nødvendigt for os, der kræver Frihed for vort personlige Liv, at vi anerkender denne Bevægelses sociale Betydning, og at Anerkendelsen ogsaa faar Udtryk gennem det offentlige derigennem, at man pekuniært støtter en Bevægelse, som man tillægger saa stor moralsk Betydning, og støtter den saaledes, at man kan være det bekendt, og det synes jeg ikke, at den danske Stat i Øjeblikket gør over for den danske Afholdsbevægelse. Netop fordi jeg har det Standpunkt om Frihed for mig personlig, erkender jeg Nytten af denne Bevægelse, og jeg erkender Samfundets Pligt til at støtte den, naar man anerkender den, som man gør. Jeg anbefaler meget varmt, at man tager under Overvejelse at forhøje den pekuniære Understøttelse, som Staten yder den danske Afholdsbevægelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg vil gerne takke Udvalget for den Tilslutning, det har givet dette Lovforslag og de Tanker, der ligger til Grund for det. Som jeg allerede fremhævede under Lovforslagets første Behandling, kan det ikke ventes, at alle Parter skulde se ganske ens paa de mange Spørgsmaal, der rejser sig, naar Talen er om en Lovgivning som Beværterlovgivningen, i hvilken saa mange forskelligartede Interesser er repræsenteret. Debatten i Dag har jo ogsaa tilkendegivet, at et og andet Medlem af Udvalget kunde have ønsket denne og hin Ændring i Lovforslaget ud over det at Udvalget foreslaaede. Jeg tak-